

NIET -
ONTVANKELIJK

ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Uitgeschreven uit register, toch titel voeren

Een arts is sinds zeven jaar uit het bedrijfsartsenregister uitgeschreven, maar gebruikt die titel nog wel. Als de patiënt naar de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd was gestapt, had de arts een boete kunnen krijgen van maximaal 6700 euro voor titelmisbruik. Deze arts moet zich echter verantwoorden bij de tuchtrechter, doordat de patiënt onder meer hierover een klacht had ingediend. De arts zegt tegen de tuchtrechter dat hij zich door privéomstandigheden niet kon herregistreren. Dat doet er echter niet toe: feit blijft dat hij

zich niet voor bedrijfsarts had mogen uitgeven. Dat is geen regelfetisjisme: een register staat voor kwaliteit. Hetzelfde geldt voor codes, richtlijnen en protocollen: die zijn doorgaans door de beroepsgroep zelf opgesteld met het oog op kwaliteit. Zo zijn er regels voor wat bedrijfsartsen aan informatie mogen verstrekken aan de werkgever. De arts uit deze tuchtzaak hield zich daar niet aan: hij gaf te veel vrij over de vrouw die hij begeleidde, over haar thuissituatie bijvoorbeeld. Hij is het er niet mee eens, hij zegt dat de werk-

gever al op de hoogte was. Wederom: dat doet er niet toe. Het beroepsgeheim is van groot belang, legt het tuchtcollege bij paragraaf 5.6 nog eens uit. Adviserende en keurende artsen bevinden zich wat dit betreft in een moeilijk speelveld. Maar daar zijn dus die richtlijnen, codes en protocollen voor. De arts krijgt een berisping.

Sophie Broersen, arts niet-praktiserend/
journalist
Robinetta de Roode, adviseur gezondheidsrecht

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam d.d. 18 mei 2018

(ingekort door redactie Medisch Contact)

Beslissing naar aanleiding van de op 31 oktober 2017 binnengekomen klacht van A, wonende te B, klaagster, tegen C, arts, werkzaam te D, verweerder.

01

De procedure

(...)

02

De feiten

2.1 Klaagster is sinds 9 oktober 2017 arbeidsongeschikt.

2.2 Verweerder staat sinds november 1997 als arts geregistreerd in het BIG-register en in de periode mei 2005 tot en met juli 2011 eveneens als bedrijfsarts. Verweerder is zzp'er en in die

hoedanigheid ingehuurd door de arbodienst van de werkgever van klaagster.

2.3 Op 27 oktober 2017 heeft verweerder op verzoek van de arbodienst klaagster thuis bezocht. Per brief van gelijke datum heeft de re-integratieadviseur de rapportage met probleem-analyse en re-integratieadvies ('rapportage') aan klaagster toegezonden. Deze rapportage is ook naar de werkgever van klaagster verzonden.

2.4 Op de rapportage is de naam van verweerder ingevuld als bedrijfsarts. In de rapportage staat onder meer:

'1.2 Probleeminventarisatie: Reden arbeidsongeschiktheid: mentale beperking (...)

1.9 Samenvatting: Uitgebreid gesproken met man erbij. Intake begeleiding gehad en iedere week gesprekken. Reëel. Man ook thuis in WIA-traject en EW is media december 2017. Is spannend voor hen. Speelt ook mee. Herbeoordeling na drie gesprekken psycholoog. Tel etc twee weken.'

2.5 Klaagster heeft bij de arbodienst een klacht over verweerder ingediend. (...) Bij brief van 17 november 2017 heeft de arbodienst daarop schriftelijk aan klaagster gereageerd:

'(...) Uw klacht is tweeledig en volledig duidelijk. Derhalve is hoor- en

wederhoor niet aan de orde.

1. (Arbodienst) geeft aan te werken met BIG-geregistreerde bedrijfsartsen; (verweerder) heeft deze kwalificatie niet.
2. (Arbodienst), in persoon van (verweerder), heeft vertrouwelijke informatie gedeeld wat niet mag.

Ad 1

(Arbodienst) werkt inderdaad alleen met BIG-geregistreerde artsen. (Verweerder) werkt al jaren als BIG-geregistreerde bedrijfsarts voor (arbodienst) en altijd naar volle tevredenheid. Het afgelopen jaar is (verweerder), vanwege een administratieve fout van zijn kant, zijn BIG-registratie als bedrijfsarts tijdelijk kwijt geraakt. Vanaf dat moment werkt (verweerder) onder de supervisie van (A), onze coördinerend bedrijfsarts. Met deze zogenaamde 'verlengde arm'-constructie voldoen wij aan onze wettelijke verplichtingen en aan de belofte die we doen aan onze opdrachtgevers. (Verweerder) voert zijn werkzaamheden onder supervisie uit. Wij hebben daartoe besloten, omdat hij, zoals eerder gesteld, zeer veel ervaring heeft als bedrijfsarts.

Ad 2

Naar aanleiding van het bezoek van de bedrijfsarts bij u thuis, heeft (verweerder) een probleemanalyse opgesteld. In de samenvatting van de probleemanalyse heeft (verweerder) informatie gedeeld die mogelijk relevant is gezien uw situatie, maar niet op een dergelijke wijze had mogen worden gedeeld met uw werkgever. U heeft dit direct na de ontvangst van de probleemanalyse gemeld bij (B). Hierna is een correctie gemaakt op de probleemanalyse waarmee de eerste versie als niet verstuurd kan worden beschouwd. Wij bieden onze oprechte excuses aan voor deze fout. Dit had niet mogen gebeuren. (...)

03

De klacht van klagster

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerder:

1. zich ten onrechte heeft voorgedaan als bedrijfsarts met de daarbij behorende bevoegdheden, terwijl verweerder niet als bedrijfsarts staat geregistreerd in het BIG-register, en
2. zijn beroepsgeheim heeft geschonden.

04

Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

05

De beoordeling

(...)

Klachtonderdeel 1

5.2 Met het eerste klachtonderdeel verwijt klagster verweerder dat hij zich ten onrechte als bedrijfsarts (met de daarbij behorende bevoegdheden) heeft voorgedaan. Ten aanzien van dit klachtonderdeel overweegt het college als volgt. Op grond van artikel 17 lid 2 Wet BIG is het degene aan wie het recht tot het voeren van een krachtens de Wet BIG erkende specialistentitel niet toekomt, verboden deze titel of een daarop gelijkende benaming te voeren. Verweerder staat in het BIG-register geregistreerd als arts en (sinds 2011) niet (meer) als bedrijfsarts. Desondanks wekt verweerder richting klagster de indruk dat hij nog altijd bedrijfsarts is. Hij presenteert zich als zodanig en vermeldt zijn naam als bedrijfsarts op de rapportage.

5.3 Daarnaast miskent verweerder wat de functie van (her)registratie is. Ook ter zitting ziet verweerder niet, althans onvoldoende, in dat (her)registratie onder meer staat voor waarborging van kwaliteit. Zo is voor herregistratie vereist dat de geregistreerde aantoonbaar aan bepaalde kwaliteitseisen te voldoen. Het college weegt bij zijn oordeel mee dat verweerder al sinds 2011 niet meer in het BIG-register geregistreerd staat als bedrijfsarts en dus meerdere oproepen en/of mogelijkheden moet hebben gehad om de deregistratie ongedaan te maken. Niettemin geeft hij zich al die tijd, inmiddels al gedurende om en nabij zeven jaar, ten onrechte uit als bedrijfsarts. Verweerder voert aan dat hij door privémomstandigheden niet in staat is geweest zijn herregistratie te behouden dan wel te behalen. Echter, bij de beoordeling van dit klachtonderdeel gaat het om het feit dat verweerder ten onrechte een specialistentitel voert. De reden waarom verweerder niet als bedrijfsarts is geregistreerd, acht het college in dit kader niet relevant. Klachtonderdeel 1 is gegrond.

Klachtonderdeel 2

5.4 Met het tweede klachtonderdeel verwijt klagster verweerder dat hij zijn beroepsgeheim heeft geschonden door het ziektebeeld van klagster op te nemen in de rapportage die door verweerder aan de werkgever van klagster is verstrekt en de thuissituatie daarin te beschrijven.

5.5 Het college overweegt dat de bedrijfsarts de medisch specialist is op het terrein van arbeid en gezondheid. Als zodanig rust op hem/haar de geheimhoudingsplicht op grond van artikel 88 Wet BIG. Die geheimhouding betreft niet alleen medische

gegevens in engere zin, maar alles wat de bedrijfsarts bij de uitoefening van zijn/haar beroep als geheim is toevertrouwd en waarvan hij/zij het vertrouwelijke karakter moest begrijpen. Hij/zij heeft begeleidende, coördinerende en arbocuratieve taken (zoals omschreven in het Beroepsprofiel van de bedrijfsarts). Bij de ziekteverzuimbegeleiding/sociaal-medische begeleiding adviseert de bedrijfsarts werknemer en werkgever. Daartoe beoordeelt de bedrijfsarts op basis van het gesprek met de patiënt/werknemer en zorgvuldig onderzoek de medische gronden voor arbeids(on)geschiktheid van de werknemer en geeft vervolgens met de conclusies van zijn bevindingen een aan werknemer en werkgever gelijklopend advies over medische belastbaarheid (eventueel met een beschrijving van de functionele mogelijkheden) c.q. medische mogelijkheid tot werkhervatting. Daarnaast is de bedrijfsarts ook te allen tijde de begeleider van werknemer/patiënt.

De bedrijfsarts brengt een advies uit op basis van binnen de vertrouwensrelatie met de patiënt/werknemer verworven informatie. Dit advies wordt verwoord naar patiënt/werknemer en werkgever in termen van belastbaarheid. Bedrijfsartsen respecteren daarbij de regels van het gezondheidsrecht.

5.6 Op grond van artikel 7:457 BW dient de hulpverlener ervoor te zorgen dat aan anderen dan de patiënt geen inlichtingen over de patiënt worden verstrekt. Met het belang van geheimhouding mag niet lichtvaardig worden omgesprongen. De geheimhouding beoogt immers niet alleen de belangen van de patiënt te beschermen, maar ook het (algemeen) maatschappelijk belang van de toegankelijkheid van de zorg; eenieder moet zich vrijelijk tot hulpverleners kunnen wenden zonder ervoor beducht te hoeven zijn dat hun in vertrouwen verstrekte gegevens met derden worden gedeeld. Als een van de uitzonderingen op het beroepsgeheim geldt dat de patiënt toestemming heeft gegeven tot het verstrekken van gegevens aan anderen. Van een toestemming van klaagster om de onder 5.4 beschreven gegevens aan haar werkgever te verstrekken is niet gebleken.

5.7 De bedrijfsarts heeft een vertrouwensband met de werknemer en is ten aanzien van de informatieverstrekking aan de werkgever gebonden aan het beroepsgeheim ingevolge de wetgeving. Dat impliceert dat hij alleen die gegevens mag verstrekken die de werkgever daadwerkelijk nodig heeft om te bepalen of de werknemer recht heeft op loondoorbetaling, en informatie in het kader van verzuimbegeleiding en re-integratie van de patiënt/werknemer. De bedrijfsarts moet de patiënt/werknemer vooraf informeren over deze informatieverstrekking. De bedrijfsarts verstrekt dus niet zonder meer (sociaal-)medische gegevens aan de werkgever, maar zet de verkregen gegevens om in een beschrijving van uitsluitend de noodzakelijke en relevante informatie voor de werkgever. Alleen met uitdrukkelijke toestemming van de werknemer kan de bedrijfsarts (aanvullende) informatie aan de werkgever verstrekken. Uiteraard is het aan de werknemer zelf óf en welke (medische) informatie hij aan de werkgever of

leidinggevende over zijn ziekte of persoonlijke omstandigheden wenst te geven.

5.8 Klachtonderdeel 2 ziet op de in het kader van arbeidsverzuimbegeleiding verstrekte informatie van verweerder aan de werkgever van klaagster. Op die informatieverstrekking is, onder andere, de door de KNMG opgestelde Code Gegevensverkeer en samenwerking bij arbeidsverzuim en re-integratie (2006) van toepassing. Deze code behelst een richtlijn voor de gegevensuitwisseling tussen werknemers, bedrijfsartsen, werkgevers, behandelend artsen en verzekeringsartsen bij arbeidsverzuim van een patiënt/werknemer. Met betrekking tot de relatie bedrijfsarts - werkgever is, meer in het bijzonder, het navolgende opgenomen: '(...) De bedrijfsarts mag alleen gerichte informatie c.q. advies aan de werkgever verstrekken over:

- de werkzaamheden waartoe de werknemer nog wel of niet meer in staat is (functionele beperkingen, restmogelijkheden en implicaties voor het soort arbeid dat de werknemer nog kan verrichten);
- de verwachte duur van het verzuim;
- de mate waarin de patiënt/werknemer arbeidsongeschikt is (gebaseerd op functionele beperkingen, restmogelijkheden en implicaties voor het soort arbeid dat de werknemer nog kan verrichten);
- en de eventuele aanpassingen of werkvoorzieningen die de werkgever in het kader van de re-integratie moet treffen. (...)'

5.9 Verweerder behoorde een oordeel uit te spreken over de beperkingen door ziekte in termen van belastbaarheid met gebruikmaking van de daarvoor in de arbeids- en bedrijfsgeneeskunde ontwikkelde standaarden en richtlijnen. Daarbij diende hij het beroepsgeheim in acht te nemen. Uit het aan de werkgever toegezonden evaluatieverslag blijkt dat hierin meer opgenomen is dan conform het vorenstaande is toegestaan. Door de werkgever van klaagster te informeren over haar thuissituatie, het feit dat klaagster gesprekken heeft (gehad) met een psycholoog, alsmede de WIA-status van klaagsters echtgenoot, heeft verweerder zijn beroepsgeheim geschonden. Dat de werkgever, volgens verweerder, al op de hoogte was van de thuissituatie van klaagster en hem uitdrukkelijk had verzocht de thuissituatie van klaagster in zijn oordeel te betrekken, doet daaraan niet af. De conclusie is dan ook dat ook klachtonderdeel 2 gegrond is.

De conclusie van het voorgaande is dat de klacht in al haar onderdelen gegrond is. Verweerder heeft gehandeld in strijd met het verbod op het voeren van een beschermd specialistentitel zoals neergelegd in artikel 17 Wet BIG. Ook heeft verweerder gehandeld in strijd met de zorg die hij ingevolge artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg jegens klaagster had behoren te betrachten.

De oplegging van na te melden maatregel is daarvoor passend. Het college weegt daarbij mee dat verweerder ter zitting heeft bevestigd zich sinds zijn deregistratie als bedrijfsarts in 2011 uit

te geven als bedrijfsarts en dat tot op heden nog steeds te doen. Verweerder heeft er geen, althans onvoldoende, blijk van gegeven dat hij beseft dat dit uiterst onwenselijk en zelfs bij wet verboden is. Door zich ten onrechte uit te geven voor bedrijfsarts schaadt hij het vertrouwen dat in het algemeen kan worden verleend aan deze beroepsgroep.

Verweerder heeft voorts weliswaar zijn excuses aangeboden voor het feit dat het woord psycholoog in het evaluatieverslag is vermeld, maar hij heeft er geen blijk van gegeven dat hij met het – op verzoek van de werkgever – verstrekken van informatie over de thuissituatie eveneens zijn beroepsgeheim heeft geschonden. Verweerder lijkt zich aldus onvoldoende bewust van de reikwijdte van zijn beroepsgeheim. (...)

06

De beslissing

Het college

- verklaart de klacht gegrond;
- legt op de maatregel van een berisping; (...)

Aldus beslist door mr. J.F. Aalders, voorzitter, drs. P.G.J. Koch, mr. drs. E.G. van der Jagt, D.E. de Jong, leden-artsen, mr. drs. C. van Glabbeek, lid-jurist, bijgestaan door mr. S. van Excel, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 18 mei 2018 door de voorzitter in aanwezigheid van de secretaris. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

● Huisarts niet verantwoordelijk voor organisatie spoedzorg

Een man is gebeten door een hond en meldt zich bij de spoedpost van de huisartsendienst, die op dat moment wordt bemenst door balie medewerkers en triagisten. De patiënt loopt weg uit de spreekkamer en zegt dat hij de volgende dag naar zijn eigen huisarts gaat. Hij vindt dat hem zorg is geweigerd en dat de huisarts hiervoor verantwoordelijk is. Daarnaast stelt de patiënt dat de huisarts deze beslissing heeft overgelaten aan niet-BIG-geregistreerde personen. Het regionaal tuchtcollege oordeelt dat de huisarts niet persoonlijk verantwoordelijk is voor de organisatie van zorg bij de spoedbalie. Het is gebruikelijk dat de inschatting van de gezondheidssituatie van patiënten gebeurt door daartoe opgeleide triagisten, die niet BIG-geregistreerd hoeven te zijn, en dat de dienstdoende huisartsen deze inschattingen beoordelen. Er zijn geen aanwijzingen dat de huisarts aanleiding had moeten hebben om te twifelen aan het handelen van de triagist, aan de inhoud van de aantekeningen of aan de kwaliteit van de triage. De klacht wordt afgewezen.

RTG Zwolle, 10 september 2018

● Basisarts niet bekwaam voor verlenen huisarts-geneeskundige zorg

Een basisarts levert huisartsgeneeskundige zorg, terwijl zij niet als huisarts geregistreerd staat. De inspectie dient een klacht in. Het Centraal Tuchtcollege oordeelt dat de arts niet bevoegd is zich als huisarts te presenteren. Het feit dat de arts niet als huisarts in het BIG-register staat ingeschreven, is in beginsel geen beletsel om huisartsgeneeskundige zorg te leveren; voorwaarde is wel dat de arts bekwaam is tot het leveren van zodanige zorg. De arts handelde echter in strijd met verschillende richtlijnen, volgde onvoldoende nascholing, er was geen supervisie, haar spoedzorg voldeed niet aan de voorwaarden en de praktijk was niet goed bereikbaar. Omdat de arts al is doorgehaald in het BIG-register, acht het college ontzegging van het recht tot herinschrijving aangewezen. Daarbij is in aanmerking genomen dat de arts herhaaldelijk gewezen is op de tekortkomingen en dit niet heeft geleid tot gedragsverandering en zij ook geen blijk heeft gegeven te beseffen dat de vereiste bekwaamheid op essentiële onderdelen ontbreekt.

CTG, 24 juli 2018

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

